

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Mina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 136(4176)

Anykščiai,

1980 m. lapkričio mėn. 20 d.

Kaina 2 kap.

V. Radzevičiaus brigados iniciatyva

Neįsivaikę šiemet sekasi vykdyti gamybines užduotis Anykščių kilnojamosios mechanizuotos kolonos kolektyvui. Tačiau, kaip ir visur, čia gražaus, sėkmingo darbo pavyzdį bendradarbiams rodo komunistai. Mūrininkai Tautvydas Gruodis, Viktoras Ivanovas, Vytautas Kašinskas jau raportavo apie pirmąją dešimtojo penkmečio asmeninių užduočių įvykdymą.

Auga penkmečio pirmūnų gretos

Troškūnų vartotojų kooperatyve veikia dvidešimt šešios prekybinės įmonės. Šiuo metu šešiolika jų jau baigė vykdyti dešimtajam penkmečiui numatytas prekių apyvartos užduotis. Kooperatyvo ekonomistė Valda Ceknytė penkmečio pirmūnų tarpe minėjo Andrioniškio, Latavos, Surdegio, Vašukėnų kaimų kasdieninės paklausos parduotuvių darbuotojus, gražių rezultatų pasiekę Troškūnų ūkių prekių bei audinių parduotuvės, vadovaujamos Vytauto Jakubaičio ir Elenos Janulienės. Šių bei kitų prekybos darbuotojų pastangų dėka troškūniečiai kooperatininkai metinį mažmeninės prekybos apyvartos planą kupinai ryžto įvykdyti pirmą laiką. Iš viso prekių numatoma realizuoti už 4 milijonus 825 tūkstančius rublių.

L. Vilimas

Kronika

Naują muzikinį sezoną savo visuomeniniuose filialuose pradėjo Valstybinės filharmonijos ansambliai ir meno meistrai. Filharmonija dabar turi 15 filialų darbininkų klubuose ir kaimo kultūros namuose. Juose per metus surengiama apie šimta koncertų.

(ELTA)

Darbai pranoko užmojus

„Per penkmetį atlikti statybos-montavimo darbai už 933 tūkstančius rublių“, — tai eilutės iš Anykščių tarpkolūkinės statybos organizacijos darbų vykdytojo komunisto Anatolijaus Parachonkos vadovaujamo baro dirbančiųjų prisiimtų socialistinių įsipareigojimų.

— Jau šių metų spalio pirmajai dienai atlikti pasiskaičiavimai rodo, kad šio baro dirbantieji ištesėjo savo duotą žodį, nes jie atliko statybos objektuose darbų už 1 milijoną 51 tūkstantį rublių, — pastebėjo TSO planavimo skyriaus viršininkė Janina Masiulienė.

Komunistas A. Parachonka vadovauja dviem statybininkų brigadoms. Viena su brigadininku Jonu Pačinsku priekyje jau kuris laikas darbuojasi Andrioniškio kolūkio 400 vietų karvių fermos statyboje, kita — „Gimtosios žemės“ kolūkyje renčia erdvius kultūros namus. Nors visi vyrai triūsia, pastebimai viršydami dienos užduotis,

tačiau darbų kokybė ne per žingsnį neatsilieka nuo darbų spartos. Kitamet abu objektus planuojama atiduoti eksploatacijai.

Darbų vykdytojas Algis Kriščiūnas — dar palyginti jaunas anykščių statybininkų šeimos narys, tačiau jau taipogi minimas šalia geriausiųjų, sumaniausiųjų gamybos organizatorių. Bene dažniausiai jį šiomis dienomis galima sutikti K. Staro kolūkyje, kur už savaitės-kito eksploatacijon bus įvestas naujas 72 vietų versimovimosi skyrius. Bet tuo jo vadovaujama kolektyvo rūpesčiai nesibaigia — tame pačiame K. Staro kolūkyje vyrai nemažiau sparčiai darbuojasi karvių fermos statyboje.

Per pustrčio šimto dirbančiųjų apjungiantis Anykščių TSO kolektyvas šiemet rajono ūkių žemdirbiams įvairių statybos montavimo darbų tikisi atlikti už 1 milijoną 900 tūkstančių rublių.

V. Limaite

Sėkmingas įmonės startas

Pirmuosius 500 paršelių pardavė rajono ūkiams neseniai pradėjusi veikti Svėdų tarpkolūkinė gyvulininkystės įmonė. Šia proga mūsų laikraščio korespondentas kreipėsi į šios įmonės direktorių D. Pocių, prašydamas papasakoti, kaip sekasi jaunam įmonės gyvulių augintojų kolektyvui vykdyti paršelių auginimo užduotis, kokius užmojus šis kolektyvas užsibrėžė įgyvendinti pirmaisiais vienuoliktojo penkmečio metais. Spausdiname D. Pociaus pasakojimą.

Šiuo metu mūsų įmonėje jau sukomplektuotos kadrų zootechninė-veterinarinė ir inžinerinė tarnybos. Kiaulės ir paršeliai prižiūri 8 pagrindiniai ir 3 pakaitiniai operatoriai. Dauguma mūsų kolektyvo žmonių — jauni, energingi, sėkmingai valdo

techniką, mėgsta tvarką, švarą. Kruopštumu, rūpestingumu pasižymi Slapaberžės kaimo proftechninė mokykla baigusios operatorės seserys Elvyra ir Gražina Regalaitės, kurios prižiūri paršavedes. Sėkmingai triūsia ir operatorės komunistė Nijolė Granickienė, pirmąją realizuotų paršelių grupę išauginusi Irena Butkuvienė, Emilija Kaniušienė, kurios auginami paršeliai bus parduoti ūkiams šių metų pabaigoje. Pašarų dalijimo linijas ir kitus sudėtingus mechanizmus kruopščiai prižiūri san-technikas Gintautas Petniūnas ir elektrikas Liudas Jakeliūnas.

Zmonėms mūsų įmonėje geros darbo sąlygos: tvartuose šilta, kiaulidės sujungtos koridoriais, todėl iš vienos į kitą netenka lauku bėgioti. Buitinėse patalpose veikia dušai. Įmonės darbuotojai įsikūrę jaukiuose namuose su buitinių patogumais. Į darbą juos iš pradžių vežiojome pritaikyta bortine mašina, o dabar gavome šiam tikslui mikroautobusą „Latvija“.

Tačiau statybininkai dar ne iki galo paruošė darbui visas įmonės pirmosios eilės patalpas. Ukmergės kilnojamosios mechanizuotos kolonos žmonės nebaigė tvarkyti ventiliacijos kamerų. Anykščių kilnojamosios mechanizuotos kolonos statybininkai dviejuose tvartuose neįvedė eksploatacijon buitinių patalpų, nebaigė tvarkyti vanden-

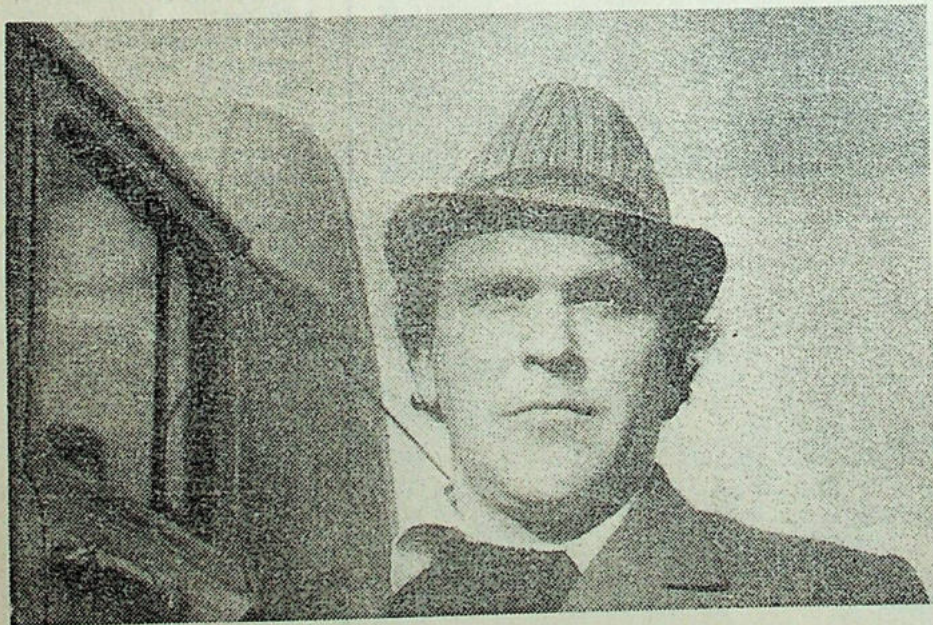
vietės, prastai izoliavo mazuoto laikymo patalpą. Šios spragos, defektai skubiai taisylini.

Neseniai mūsų įmonės komunistai atvirame partiniame susirinkime apsvaistė TSKP CK spalio plenumo nutarimus. Atsiliepdami į partijos raginimą kuo sparčiau plėsti gyvulininkystės produkcijos gamybą, mes pasiryžome taupiai naudoti pašarus, išlaikyti tvartuose tinkamą mikroklimatą, rūpestingai prižiūrėti gyvulius, tuo būdu sėkmingai įvykdyti šių metų paršelių realizavimo užduotį ir tinkamai pasiruošti vienuoliktojo penkmečio startui.

Siemet numatėme gauti iš viso 3500 paršelių, iš jų 1200 parduoti rajono ūkiams. Pirmieji realizuoti mišrūnai paršeliai vidutiniškai svėrė po 24,6 kilogramo. Tai neblogas rezultatas, ir reikia tikėtis, kad ūkių fermose jie bus sėkmingai nupeninti iki bekoninės kondicijos.

Kitais metais jau turėsime sukomplektavę visą 800 veislinių kiaulių ir kuilių bandą. Kiaulaitės įsigyjame iš „Lenino kelių“ ir „Anykščių žemės“ kolūkių, o kuiliukus — iš įvairių respublikos veislininkystės ūkių. Pašarai mūsų įmonei tiekiami sklandžiai. Todėl mūsų specialistų ir operatorių kolektyvas pasiryžęs ateinančiais metais išauginti ir realizuoti 10.000 paršelių. Apsirūpindami paršeliais iš mūsų įmonės, daugelis ūkių ras galimybę sumažinti paršavedžių bandas, tuo pačiu padidinti fermose penimų kiaulių skaičių, daugiau jų realizuoti valstybei. Taip bus padėtas pamatas kiaulienos gamybai rajone didinti jau pirmaisiais vienuoliktojo penkmečio metais,

Ir darbe, ir visuomeninėje veikloje

Komunisto Stasio Kavaliausko brigadoje — vienuolika žmonių, vairuojančių galinčius „Zilus“ su priekabomis. Tad Stasys pirmiausia ir linkęs paminėti savosios brigados pirmūnus Vytautą Ramošką, Saulių Saltenį, darbo veteraną Leoną Pocių. Brigados vyrams Stasys, galima sakyti, pavyzdys darbe ir visuomeninėje veikloje. Sąžiningas, drausmingas vairuotojas jau dvylika metų be avorių vairuoja jam patikėtą automašiną, dešimtojo penkmečio užduotį įvykdė LTSR keturių dešimtmečio proga, šiemet apdovanotas dviem garbės raštais. Jam savi Anykščių autotransporto įmonės vairuotojų rūpesčiai, problemos, susijusios su planinių užduočių vykdymu, automašinos remontu ir priežiūra.

Be to, Stasys Kavaliauskas sąžiningai atlieka jam patikėtas visuomenines profsąjungos vietos komiteto nario pareigas, darbu bei visuomenine veikla pateisina kolektyvo pasitikėjimą.

J. Junevičiaus nuotr.

Pranešimai ideologinio darbo aktyvui

Rajono partinio aktyvo ir ateistų mokyklų klausytojams, agitkolektyvų vadovams ir įmonių, organizacijų bei ūkių politinformatoriams pranešimą „Apie aktualius ideologinio aktyvo uždavinius propaguojant TSKP CK 1980 m. spalio plenumo nutarimus, TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo pasakioje kalboje šiame plenumo teiginius ir išvadas“ skaitė rajono laikraščio „Kolektyvinis darbas“ redaktorius St. Vinciusas.

„Zinijos“ draugijos lektorius, „Gimtosios žemės“ kolūkio pirmininko pavaduotojas A. Staikūnas ideologinio aktyvo atstovams surengė pranešimą tarptautine tematika, apžvelgdamas svarbiausius tarptautinius įvykius.

„K. d.“ inž

Geriausios gyvenvietės

Baigėsi tradicinė geriausių statomųjų ir tvarkomųjų kaimo gyvenviečių apžiūros konkursas.

Susumavus rezultatus, Valstybinio statybos reikalų komiteto ir Architektų sąjungos teikimu LTSR Ministrų Taryba pirmąją premiją apdovanojo Kaišiadorių MSV Ziežmarių gyvenvietę.

Antroji premija teko Skuodo rajono Luknės kolūkio Luknės gyvenvietei. Trečių-

sios — Alytaus rajono „Dainavos“ kolūkio Kumečių, Kretingos rajono K. Poželos kolūkio Rūdaičių, Telšių rajono Anulėnų paukštinkystės tarybinio ūkio Degaičių gyvenvietėms.

Skatinamosiomis premijomis pažymėtos Kapsuko rajono Kazlų Rūdos bandomojo miškų ūkio gamybinio susivienijimo gyvenvietė Kazlų Rūdoje ir Klaipėdos rajono „Bolševiko“ kolūkio Endriejavo gyvenvietė.

Gražiams poslinkiams — erdvesnį kelią

Susirinkę į ataskaitinę-rinkiminę profsąjunginės organizacijos konferenciją „Lenino keliu“ kolūkiečiai žemdirbių atstovai — šios konferencijos delegatai pagrįstai galėjo pasidžiaugti ne tik tai pasiektais, palyginti, nebologais gamybiniais laimėjimais, bet ir tais ženkliais poslinkiais, kurie pasireiškia plečiant socialinio lenktyniavimo sąjūdį, keliant žemdirbių buities kultūrą.

Kolūkiečių profsąjungos komiteto pirmininko S. Karablikovo pranešime, įvertinant pasiektus gana sudėtingas šiuometines derliaus nuėmimo sąlygas, ypač šiltais atsiliepimais buvo apdailinti profsąjungos nariai — laukininkystės darbuotojai ir mechanizatoriai, kurie daugiausia nuosirdaus triūso, atkaklių pastangų paskyrė, kad į aruodus atkeliautų iš laukų išaugintas grūdų derlius. Nors kai kurių derliaus nuostolių neišvengta, bet vis tik kiekvienas javų hektaras atsilygino kolūkiečių žemdirbiams po 27,1 cent grūdų derliumi. Todėl ir grūdų ga-

mybos bei jų pardavimo šiam penkmečiui skirtos užduotys sėkmingai įvykdytos.

Konferencijoje pamatuotai buvo vertinami ir ūkio gyvulininkystės darbuotojų pasiekti darbo vaisiai. Anai, už 1979—1980 metų žiemos laikotarpio pasiektus aukštus rezultatus Kunigikių pieno fermos darbuotojų kolektyvas tapo sąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju. Sąjunginio socialinio lenktyniavimo nugalėtojo diplomą įteiktas ir penimų verselių prižiūrėtojai Vytai Sukiui.

Pagrįstos pagarbos sulaukė ir darbo pirmūnai, dirbantys statybininkų kolektyve, nes šie žmonės įdėjo nemažai triūso, rekonstruodami gyvulininkystės fermų pastatus, statydami gyvenamuosius namus.

Skatinant žemdirbius dar nesnei darbinei nuotakai ir prasmingesniems siekiams, platesnį užmojį kolūkyje įgauna kovos už komunistinę pažūrą į darbą sąjūdį. 150 profsąjungos narių čia jau suteikti garbingi komunistinio darbo spartuolių vardai. Visą žemdirbių ko-

lektivą šiemet apvėdė gražus siekis — pasiryžimas kovoti už garbingą komunistinio darbo kolektyvo vardą. Nors darbo pirmūnams pagerbti buvo taikomos įvairios paskatinimo priemonės — piniginės premijos, garbės raštai, diplomai, tačiau ateityje, susumavus kiekvieną ketvirtį lenktyniavimo re-

vimo sutartis. Kolūkiečių vyr. inžinieriaus-mechaniko J. Daugėlos nuomone, reikėtų ateityje ūkio mechanizatoriams suruošti gamybinio pobūdžio ekskursijas į tuos mūsų respublikos ūkius, kuriuose yra sukaupta gera patirtis mechanizacijos kilmės tvarkymo ir technikos našaus panaudojimo srityje.

Profsąjungų gyvenimas

zultatus, lenktyniavimo nugalėtojams bus įteikiami ir pereinamieji prizai.

Konferencijoje buvo išsakyta vertingų pasiūlymų, kaip reikėtų stiprinti kolūkiečių bendradarbiavimo ryšius su socialinio lenktyniavimo varžovais — „Svyturio“ kolūkiečių, Rokiškio rajono „Tarybinės žemės“ kolūkiečių ir Baltarusijos TSR Mogiliovo rajono „Zaria“ kolūkiečių žemdirbiais. Taigi, vertėtų, kaip teigė konferencijoje pasisakę žmonės, ne vien dažniau vieniems pas kitus suruošti išvykas, bet, kad ir atskirų profesijų dirbantieji tarpusavyje pasirašytų socialinio lenktyniavimo sutartis.

Kalbėtojas taip pat pasidailino mintimis apie ruošiamą atsakingam darbo barui — technikos remontui: jau sudarytos remonto grupės, paskirstytos joms konkrečios užduotys, numatytos skatinimo priemonės geriausiai padirbėjusiems remonto metu mechanizatoriams paskatinti.

Konferencijos dalyviai savo pasisakymuose greta rūpimų aktualių, su gamyba susietų klausimų, tarėsi ir apie tai, kas jau padaryta ir kokią darbą reikės profsąjungos komitetui atlikti, gerinant kolūkiečių darbo sąlygas, gražinant jų buitį, užtik-

rinant jiems kultūringą laisvalaikį. Fermose dirbančios karvių melžėjos gana palankiai priitarė įdiegti naujovei: pakeitus jų darbo pradžią nuo 8 valandos ryto, susidarys joms galimybė daugiau laiko skirti ir poilsiui, ir šeimai. Neabejingas kaimo žmogus ir aplinkos tvarkymo reikalams. Neatsitiktinai vasaros metu ar rudeniop ne tik prie kolūkiečių kultūros namų, bet ir apilankius prie gyvulininkystės pastatų, užsukus į mechanizacijos kiemą žvilgsnį patraukia įrengti gėlynai. Gražiai sutvarkytos aplinkos pavyzdžių vis gausėja ir kolūkiečių sodybose. Ypač padaugėjo pavyzdžių tvarkomų sodybų, kai moterų taryba kartu su ūkio valdyba ir profsąjungos komitetu pradėjo organizuoti konkursus ir skatinti gražiausių sodybų šeiminkus.

Statybininkas J. Skadas, kolūkiečių pirmininko pavaduotojas politiniam masiniam darbu V. Bagdonas ir kiti kalbėjo profsąjunginės organizacijos konferencijoje apie būtinumą ugdyti žmonių politinį prasmingesniame laisva-

laikiui. Jie siūlė profsąjungos komitetui parodyti daugiau iniciatyvos, skatinti žemdirbius aktyviau įsijungti į meno saviveiklos kolektyvus, o jaunimą — į sportinį sąjūdį, dažniau surengti žmonėms išvykų į žymesnes istorines-revoliucines mūsų respublikos ir šalies vietas. Kalbėjusio konferencijoje kolūkiečių vyr. zootechniko A. Čižausko nuomone, tikslinga ateityje pagerinti profsąjungos komiteto kultūrinio masinio darbo ir kitų nuolatinių komisijų veiklą, dar labiau suburti profsąjunginio aktyvo pastangas tam, kad žemdirbių kolektyve socialistinis lenktyniavimas įgautų platesnį ir veiksmingesnį pobūdį.

Aptarę profsąjungos komiteto darbą per ataskaitinį laikotarpį, išanalizavę jo veikloje pasiektus spragas, konferencijos dalyviai konkrečius uždavinius numatė priimdami išsamių nutarimų, pasiryždami sutelkti žemdirbių jėgas naujiems gamybiniais laimėjimams pasiekti, buities kultūrai kelti.

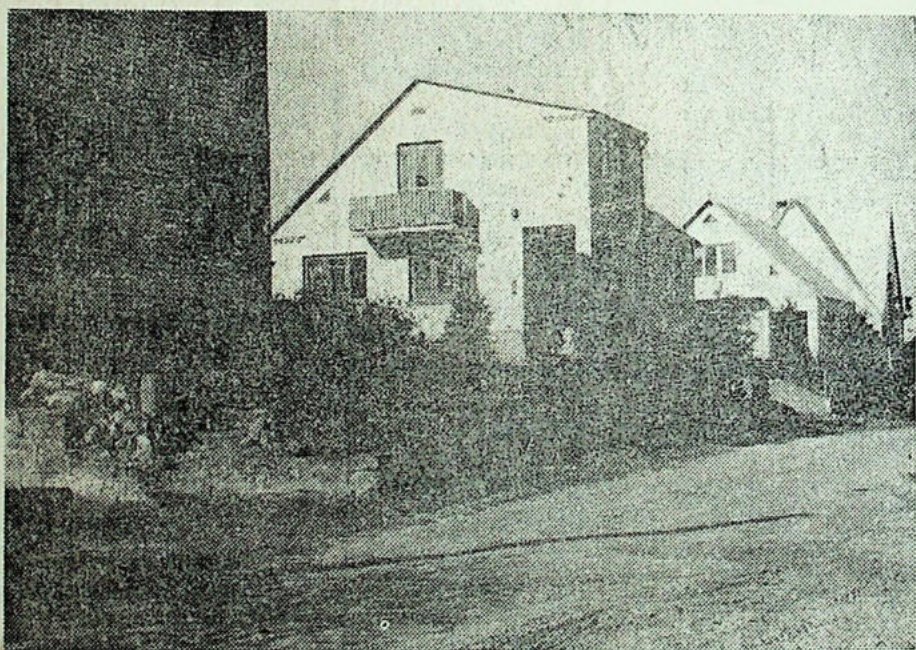
S. Venckus

Rajono XI partinės konferencijos delegatai

Nauji Kavarsko biografijos puslapiai

Kiekvieną prabėgantįjį metą į Kavarsko miesto biografiją įrašo vis naujų puslapių. Buvusiose plynlaukėse vien paskutiniųjų metų laikotarpiu išaugo naujos Paupio, A. Budrevičiaus gatvės, neatpažįstamai ūgtelėjo J. Bilūno gatvės gyvenamasis kvartalas. Kaip pastebėjo miesto LDT vykdomojo komiteto pirmininkas Viktoras Bartkus, vien individualiuose naujuose namuose, kurių dauguma su būtiniais patogumais, nuo šio penkmečio pradžios įkurtuves jau atšventė per 60 kavarskiečių šeimų. Nuolatos auga ir komunalinių butų sektorius — dar šiemet laukia įkurtuvės daugiabutyje su visais patogumais P. Cvirkos gatvėje, dveji nauji (po tris butus) namai pasitiks šeiminkus J. Bilūno gatvėje.

Vyt. Šiaučiuono nuotraukoje: kur buvo plynlaukė, dešimtojo penkmečio metais nusidriekė nauja Budrevičiaus gatvė; Sportininkų gatvės gyvenamasis kvartalas iš paukščio skrydžio aukščiau.

Ko svarstyklėmis nepasverssi

Argi negerai kažkieno yra pasakyta: mokytojas negaminą kosminių laivų, bet užtat jisai auginą kosmonautus...

Kavarsko vidurinės mokyklos vyr. pionierių vadovė mokytoja komunistė Anelė Sudeikienė pirmučiausia ir rūpėjo paklausti: tai kurgi toji pedagogų jėga dažniausiai slypi?

— Žinote, o apie tai aš ir nepagalvojau, — jausiai šypstelėjusi, atvirai prisipažino pašnekovė. — Mano akimis, visko, kas grindžia kelią į jauną širdį, matyt, jokiais svarstyklėmis nepasverssi... Menu, vaikystėje su kaimynų vaikais tankiai mėgdavome žaisti mokytojus, o man tuomet tokio žmogaus pavyzdžių Kurklių septynmetėje mokykloje buvo klasės vadovė Bronė Repeckienė; patikėkit — mūsų žaidimuose aš slengdavausi pamėgdžioti dargi tokias smulkmenas, kaip mokytoja vaikšto, kaip deda ant stalo dienyne, kaip prie mokinio palinksta... Ar ne tas pats šiandieniniuose vaikų žaidimuose? Reiškia, mokytojas niekad neturi užmiršti, kad į jį visad nukrypsios vaikų akys... Kas dar? Stipri mokytoja jėga buvo ir liks — jo gilios profesinės žinios, jo nuolat gyvas noras, kad lūpų išlirtas žodis jaunajam atvertų ne tik įstabiausias pažinimo duris, bet ir paskui save šauktų į dar slėpiningesnius atradimų takus. Kila vertus, abipusė sėkmė bendraujant su mokiniais turi ir nuovokus pauglio charakterio pažinimas, jo poelgių, troškimų supratimas — nors dažnas esame girdėję, jog žinias jau neretai įstengia perteikti ir automatai, tačiau mokiniams reikia ir reikės proto, atidaus vyresnio žmogaus žvilgsnio, jo šypsenos, ramaus balso... Dar man atrodo, kad mokytoja stiprių daro net ir jo

mokėjimas, bet kokią blogą nuotaiką visada palikti už mokyklos sienų, nebekalbant jau apie nuolatinį tikėjimą savo darbo reikalingumu.

Tikėjimas darbo reikalingumu... Tas paprastas prisipažinimas labai esmingas ne tik komunistės Anelės Sudeikienės prigimčiai, bet ir visam jos, pedagogės, gyvenimui. Kaip dabar pati ne be šypsenos prisimena, „mokytojauti“ pradėjo dar pradžios mokyklon — vaikščiiodama. Keista, nei ūgiu išsiskyrė, nutrūktgalviškom išmonėm irgi, bet kas pamena, visad ji būdavo vaikų būrio apsupty... Kai po septynmetės įstojo į Panevėžio pedagoginę mokyklą — ir namai, ir aplinkiniai tą naują sūliko kaip paties likimo skirtą dalią visad būti šalia vaikų, būti su vaikais.

...O pirmoji darbavietė buvo paskyrimas į tuometinio Ariogalos rajono Babelių pradinę mokyklą. Panevėžyje Anelė dėstytojai buvo mokytojai, kad keltų į vaikų širdis susidėdą ne vien iš teisingų žodžių, gražaus apsiėjimo — ir, žiūrėk, po pamokų jaunoji mokytoja su mažyliais visų pulku jau baido po lapų raudonių nubėrų laukymę, mojuoja į pietus traukiančių paukščių karavanams. Kitą dieną mažieji vėl neskuba namo — dabar visi ruošiasi šventinei programėlei, moko si dainelių ar eilėraščių... Dienos mokytojai ir mokinukai buvo smalsios ir užburiančios, tik laikmetis vis dar tebebuvo neramus. Laiskas buvo toks, kai Babelių apylinkėje mirtimi tebegrasino nereta pakrūmė. Vienas vėlus pavakarys tą veikiai priminė ir Anelė — įsilaužę nepažįstami vyrai pareikalavo atiduoti visą nesenai gautą mėnesio algą. Išėdami prigrasė — ir kad daugiau vaikų sąmonės nebedrumstu jokios „raudonos balabaiskos“, nes „antraip...“

rukelta iš pusl.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Ko svarstyklėmis nepasverssi

atkelia iš 2 pusl.

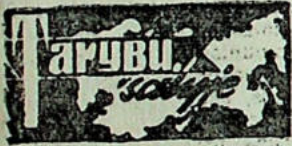
...Iš naujo atėjo šventinis koncertas, ir sausakimšai sugūžėjusio kaimo akyse nuo pasukubom sukaltos lentinės pakylės savo dainelėse ir eilėraščių posmuose mažylių lūpos vėl kartojo talpius ir didelius žodžius: Tėvynė, Revoliucija, Leninas...

Kita dieną mokyklon atėjo laiškas su nemaža pasakancija antrašte „Perspėjimas“. Bet mergina išsinuomavo kuklų butuką Arlingaloje, ir vėl kasryt, kaip nieko nebuvo, traukdavo Babelių link, kur jos laukė ne vien mokinukai, bet ir neretos kelionės po sodiečių kiemus, agitacinis darbas kaimo gyventojų tarpe. Kitaip būtų negalėjo: darbui į mokyklą ją nukreipė pedagogo diplomas, o į apylinkės aktyvo gretas — dar iš Panevėžio parsivežtas komjaunimo bilietas...

— Va, taip ir prabėgo, nusirutuliojo tie pirmieji mano darbo metai, — mintimis sugrįždama iš anų visam laikui širdy užkliuvusių dienų, vėl taip pat jaukiai šyplesi Anelė Sudeikienė. — Kita rudenį gavau paskyrimą dirbti arčiau namų, Kavarskan...

Sis Anykštijos krašto kampelis jos biografijoje dabar užima ypatingą vietą. Čia buvo atšoktos smagios vestuvės ir užkurtas savų namų židinys. Kavarska savo gimtine šiandien vadina studentė dukra ir šeštaklasis sūnus. Čia prieš dešimtmetį savo likimą susiejo su Komunistų partija. Šičia darbo draugai Anelė Sudeikienė šiemet pasveikino su dvidešimt penktuoju pedagoginio darbo metais.

— Kitąsyk sunku ir pati-

...Pradėjus dirbti pramoniniu režimu penktajam agregatui, Ingurio hidroelektrinė pasiekė projektinį galingumą — 1300 tūkstančių kilovatų. Gruzijos hidrorenginių statytojai sėkmingai įvykdė įsipareigojimus TSKP XXVI suvažiavimo garbei.

...Lvovo žemės ūkio chemizavimo mašinų susivienijimas pradėjo serijomis gaminti specialias prikabinamas mašinas skystųjų kompleksinių trąšų naudojimui. Dabar susivienijimo konstruktoriai kuria didžiakrūves savaeigės mašinas su keičiamaisiais įtaisais, kurios tręš dirvas kombinuotomis mineralinėmis trąšomis, taip pat naujus unifikuotus agregatus cheminei augalų apsaugai. Šią produkciją gamins nauja gamykla, pradėta statyti miesto pakraštyje.

...Altajaus krašto žemdirbiai supylė visą vasarinių javų sėklą ateinančių metų derliui. 80 procentų sėklos jau pasiekė pirmąją ir antrąją sėjos standarto klasę. Krašte organizuotas ūkių keitimasis sėkliniais grūdais, sudaromi draustiniai fondai.

...Estijoje avininkystė pertvarkoma industriniu pagrindu. Valgos rajono tarybiniam ūkyje „Puka“ įkurtas agrarinis-pramoninis susivienijimas pradėjo naudoti didelio avininkystės kompleksą pirmąją dalį. Planuojama artimiausiais metais padidinti avių skaičių respublikoje iki 250 tūkstančių.

(TASS-ELTA)

kėti, kad jau šitiek metų pralėkė. Nors kaip kiekvienam darbe, taip ir šiame kartais visko pasitaiko, juo labiau, kad mokytojo darbas niekad nebuvo ir nebus „tik nuo čia iki čia“ — vis tik jo nekeisčiau į kitokį, — patylėjusi vėl tęsė. — Tiesa, kartais išgirsti, ypač jaunesnius kolegas, tvirtinant, kad pedagogui šiais laikais reikia vos ne „geležinių“ nervų, o jų kaip degtukų ar druskos parduotuvėje nenusipirksi... Ką galėčiau jai atsakyti? Nenoriu būti kategoriška, tvirtindama, kad mokytojas turi būti tam darbui apsigimęs ar didžiai talentingas, tačiau aukotis savo darbui — privalo. Ypač dirbantis su mažučiais, paugliais...

Ir kaip čia neprisiminti tos senos tiesos, jog vaiko siela žydinčia gėlė tampa supama meilės! To paties Kavarsko miesto vienoje maisto produktų parduotuvėje vedėja dirbanti Marytė Selemonienė kalbėjo: „Dažną dieną tenka susitikti su savo pirmąja mokytoja Anelė Sudeikienė. Linktelį galvą, ir viskas. Tačiau krūtinėje visad palieka neapsakomai gera, o tiesiog saldžiai gera“. Stai kaip būna. Nors toji pati Marytė Selemonienė

ne šiandien mokyklon rytais išlydi jau gerokai užlejęsį sūnų... Neužsimiršta pirmoji mokytoja ir kitiems. Vienas buvęs nemažas nutrūkgalvis tinginėlis savam laiške pasigyręs, jog pernai neakivaizdiniu būdu užbaigęs statybos technikumą, pabaigoje prirašė: „Daug išradimų yra žemėje, bet pats didžiausias — mokykla...“

— Vien jau nuo šitokių akimirkų ir metų našta lengvėja, ir pedagogo duona atrodo saldesnė, — prisipažino Anelė Sudeikienė.

Tiesa, jau eina penkti metai, kai dabar visi jos ieško ir greičiausiai suranda mokyklos pionierių draugovės kambaryje.

— Dirbti su pradinukais buvo gal kiek lengviau, užtat vyr. pionierių vadovės darbas nepalyginamai įvairiapusiškesnis: tuo pat metu čia tu ir pedagogas, ir organizatorius, ir auklėtojas, — pastebėjo pašnekovė. — Suprantama, kad mūsų valstybėje pionieriško gyvenimo organizatoriams kelia didelių reikalavimus. Todėl nemažiau esu laiminga, jog šiemet pavyko neakivaizdiniu būdu užbaigti Siaulių pedagoginį institutą.

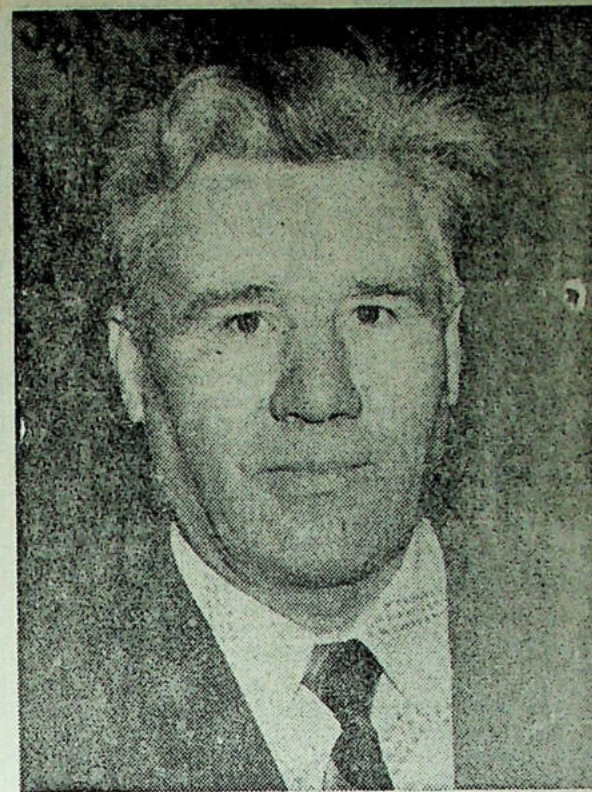
— Kas pirmučiausia krenta į akis vyr. pionierių va-

dovės Anelės Sudeikienės darbe su vaikais, — tai jai visad būdingas tikėjimas jaunu žmogumi. Ji dažniausiai sako: eik pats, daryk pats, pagalvok pats... Ar ne šitaip ugdomas jaunųjų savarankiskumas ir net gydoma tokia dvasios liga, kaip tinginystė? — į pokalbį įsiterpė mokyklos direktoriaus pavaduotoja, vietos pirminės partinės organizacijos sekretorė Onutė Marcinkevičienė.

Komunistė Anelė Sudeikienė seniai atrado ir įsitikino ta begaline teisybe, jog tikrąją laimę pažįsta tik tas, kas jos ieško darbe. Bet nemažiau širdies šilumos ji atiduoda visuomeniniam darbui. Antai, kai anais metais nebuvo kam, dirbo su mokyklos šokėjų kolektyvais, dabar jai patikėta ruošti politinformatorius, vadovauti ateistams. O kur dar darbas rajono pionierių taryboje, mokyklos pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojos rūpesčiai? Jų iki galo nei įspėsi, nei suminėsi, tačiau komunistė Anelė Sudeikienė, sakau, gal ir yra ta laimingoji, išgirdusi savo širdį, ir einanti paskui ją.

Kavarsko vidurinės mokyklos komunistai Anelę Sudeikienę išrinko savo delegate į rajono XI partinę konferenciją.

Laimis Vaitonis

Melioracijos statybos montavimo valdybos kolektyve autoritetą turi autokranininkas Juozas Pilkauskas. Trečias dešimtmetis jo darbo dienos bėga už automašinos vairo, per visus tuos metus drausmingas vairuotojas nepadarė nė vienos avarijos. Neatsilikinai jo nuotrauka patalpinta valdybos vairuotojų pirmųjų lentoje. J. Didžgalvio nuotr.

KOVOTOJAS UŽ RAŠTĄ

Griežionėlių kaime tebestovi namas (dabar jau muziejus), kuriame gimė ir ilgus metus gyveno visuomenės veikėjas, kovos už lietuvišką spaudą dalyvis, lietuviškos knygos mylėtojas Stanislovas Didžiulis, žmogus, visą savo sąmoningą gyvenimą paskyręs Lietuvos liaudies švietimui ir kovai su carizmu. Šį mėnesį sukaupa 130 metų nuo S. Didžiulio gimtadienio.

S. Didžiulis gimė 1850 m. lapkričio 20 d. Kelia į švietimą ir mokslą būsimas bibliografas ir kovotojas už lietuvišką spaudą pradėjo Panevėžio gimnazijoje. Kai S. Didžiulis mokėsi III-oje klasėje, prasidėjo 1863 metų sukilimas ir daugelis gimnazijos mokinių ir mokytojų papildė sukilėlių gretas. S. Didžiulio tėvas pasiėmė sūnų atgal į namus. Gyvendamas

mas Griežionėlėse, Stanislovas mažiau bendravo su bajorų vaikais, o labiau linko prie paprastų kaimo vaikų, kurie šnekėjo gimta lietuviška kalba. Greitai S. Didžiulis ima užrašinėti išgirstas lietuviškas dainas, posakius, mįsles, patarles, padavimus, susidomi lietuviškomis knygomis ir raštais. Vėliau, sustiprėjusios carinės spaudos metais, kai lietuviškas spausdintas žodis buvo užgintas, jaunystės pomėgis rinkti lietuvišką spaudą tapo Didžiulio svarbiausiu kovos ginklu prieš carizmą. Ir Griežionėlės virto iš Prūsijos gabenamų uždraustų lietuviškų raštų bazė. Čia lankydavosi patys žymiausi knygnešiai: Jurgis Bielinis, Kazys Ūdra, Stanislovas Didžiulis ir jo pirmoji pagalbininkė — žmona ne tik saugojo spaudą, bet ir ją platino per knygnešius.

pasiuntinius Joną Saučiūną, Juozą Mickūnaitį, o dažnai ir patys, pasiėmę vieną ar du vaikus, kad caro žandarai mažiau kreiptų dėmesio į keliauninkus, veždavo spaudą į tolimesnes apylinkes. Vėliau knygas platinti padėjo ir patigėję Didžiulių vaikai. Daugelis jų vėliau ar anksčiau įsijungė į visuomeninę revoliucinę veiklą.

Be draudžiamų knygų slėpimo ir platinimo S. Didžiulis taip pat aktyviai dalyvavo valstiečių prašymų leisti lietuvišką spaudą rašymo kampanijoje. Jis parašydavo prašymų tekstus, o paskui kartu su pagalbininkais — Ukmergės advokatu B. Bireta, viešintikiu B. Slamu — surinkdavo po prašymų tekstais valstiečių parašus. Tame darbe ypač aktyviai talkininkavo patys valstiečiai — knygnešiai, kaimo šviesuoliai. Šiuose prašymuose, kaip ir daugelyje S. Didžiulio darbų, atsiskleidžia jo priešiškas monarchijai: senoji prašymų forma reikalavo pareikšti ištikimybę carui bei vyriausybei, bet jokių pagarbos ar ištikimybės carui sakinių nėra nė viename prašyme, prie kurių organizavimo prisidėjo S. Didžiulis.

S. Didžiulis ne tik rinko Prūsijoje leidžiamus lietuviškus raštus, bet ir išsirašinėjo liuanistikos klausimais knygų iš Varšuvos, Krokuvos, Peterburgo, Rygos knygynų. Susirašinėjo su daugeliu leidėjų. Ypač šilni santykiai buvo su Peterburgo viešosios bibliotekos vedėju

S. Baltromaičiu. Tokiu būdu S. Didžiulis savo namuose surinko ir išsaugojo puikią biblioteką, kuri savo liuanistiniais fondais spaudos draudimo metais buvo pati didžiausia Lietuvoje. Vėliau jis savo biblioteką perdavė Kauno universitetui.

S. Didžiulis buvo gabus bibliografas, tikras šios srities specialistas. Negalėdamas savo darbų spausdinti, teikė bibliografines žinias žymiesiems to meto bibliografams ir liuanistams K. Estreicherui, S. Baltromaičiui, M. Stankevičiui, E. Volterui ir kt. O jo bibliotekoje esančiomis knygomis naudojosi tokie mokslo ir visuomenės veikėjai kaip M. Davainis-Silvestraitis, J. Jablonskis, V. Mickevičius-Kapsukas ir daugelis kitų.

S. Didžiulis taip pat aktyviai pasireiškė ir spaudoje. 1884—1885 metais spausdino straipsnius ir korespondencijas „Aušroje“, 1891—1895 — „Zemaičių ir Lietuvos apžvalgoje“ ir kt.

Gyvendamas kaime S. Didžiulis rūpinosi, kad caro pareigūnai neapgaukintų paprastų, bemokslų kaimo žmonių. Jis ne kartą stojo į teismą ginti valstiečių bylas.

Prasidėjus 1905 m. revoliuciniams įvykiams, į jų vėpėlį įsijungė ir visa Didžiulių šeima. L. Didžiulienė buvo Mintaujoje, į kurią ji atvyko su vaikais dar 1896 m. Čia buvo laikoma nelegali literatūra, hektografu spausdinami atsisaukimai, rinkosi revoliucingai nusitei-

kęs jaunimas. L. Didžiulienės bute kurį laiką prieglobstį buvo radęs ir V. Mickevičius-Kapsukas.

S. Didžiulis platino LSDP atsisaukimus, „Darbininkų balsą“. Jis su buvusiu knygnešiu J. Saučiūnu įsteigė spaustuvėlę, kurioje spausdino atsisaukimus, raginančius į kovą prieš carinę valdžią.

S. Didžiulio revoliucinę veiklą caro žandarai pastebėjo jau ir anksčiau. Jie ieškojo būdų, kaip atkirsti Stanislovui už jo pagalbą žmonėms. Po įvairiausių išpuolių prieš Didžiulį ir jo sūnus Vytautą ir Algirdą, galop žandarai 1906 m. vasario 14 d. suėmė Didžiulį ir jo sūnų Antaną. Maskvos universiteto studentą. 1907 metais Stanislovas ir Antanas Didžiuliai nuteisti kalėti iki gyvos galvos. Kalėjimas vėliau buvo pakeistas ištėmimu į Sibirą, kur S. Didžiulis išbuvo iki 1917 m., o Antanas iš tremties vietos pabėgo į Krokuvą. Čia Antanas palaikė ryšius su revoliucionieriais. 1914 metais V. Mickevičiaus-Kapsuko iniciatyva Krokovoje įvyko grupės lietuvių socialdemokratų emigrantų pasitarimas, į kurį atvyko ir Leninas. Antanas Didžiulis taip pat dalyvavo šiame pasitarime.

S. Didžiulis 1924 metais jau ligos palaužtas grįžo į Lietuvą. Jis apsigyveno savo tėviškėje, kur 1927 metais gegužės 19-ąją šis neramios sielos žmogus mirė.

Iš S. Didžiulio pasisakymų, kad „menkas mano mokslas, menki mano darbai, neturiu su kuo pasiguosti“, tegalima pasakyti, kad tai — labai kuklaus žmogaus savęs įvertinimas. Stanislovas Didžiulis savo gyvenimu ir veikla lietuvių kovoje už lietuviško rašto atgavimą paliko didelį ir turiningą puslapį.

Julius Alekna

Įdomus susitikimas

Traupio aštuonmetės mokyklos pionieriai susitiko su buvusiu šios mokyklos mokiniu, tolimojo plaukiojimo jūreiviu Alvydu Rimša. Mokyklos svečias papasakojo, kaip užsienio šalių gyventojai solidarizavosi su tarybiniais žmonėmis, kaip šiltai

sutinka tarybinį laivą, kaip uostuose tarybinius jūrininkus apspinta vaikai.

Iš svečio pasakojimo daug sužinojome apie Afriką, apie jūreivių darbą, jų specialybes.

A. Audickaitė, moksleivė

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980, XI, 20

SPORTAS

Rajonų tarpe — pirmieji

Praejusią savaitę Siauliuose įvyko sportinės radijo penlengacijos sezono uždarymo respublikos pirmenybės.

Šių varžybų dalyviams teko rungtis klampiuose miškuose, sningant ir lyjant. Bet prasti orai nesutrukdė užsigrūdintiems sporto entuziastams pasiekti gerų rezultatų. 3,5 megaherco ruožo anksčiausias Vidmantas Garnelis spėjo surasti visus paslėptus siūstuvus ir finišuoti per 35 min. 40 sek. Jis šiame diapazone iškovojo trečiąją vietą respublikos vaikų tarpe, tik septyniomis sekundėmis atsilikęs nuo antrąją vietą laimėjusio sportininko. 58 sekundėmis nuo Vidmanto atsiliko Audrius Zuzevičius, kuriam atiteko ketvirtoji vieta.

Kitą dieną 145 megaherco ruožo mūsiškiams sekėsi kiek prasčiau, tačiau visi penki rajono rinktinės dalyviai pateko į pirmąjį dešimtuką. Geriausią rezultatą ir šį kartą parodė V. Garnelis

(73 min. 9 sek.). Tuo pačiu jis išsikovojo ir trečiąją vietą daugiakovėje (pagal abiejose diapazonuose pelnytų taškų sumą).

Sėkmingai varžybose debutavo anykštėnė aštuntokė Jūratė Miagkova, 3,5 megaherco ruožo merginų tarpe iškovojo V vietą. Visi rajono rinktinės dalyviai rado visus siūstuvus ir laiku grįžo į finišą.

Pirmą kartą anykštėnai šios sporto šakos varžybose taip gerai pasirodė ir rajonų tarpe laimėjo pirmąją vietą. Antroje vietoje liko kaimynai taujėniškiai (Ukmergės rajono atstovai), kurių komandoje šį kartą buvo daugiau jaunų, stokojančių patyrimo moksleivių. Absoliučiais šių pirmenybių nugalėtojais tapo kuršėniškiai, dalyvavę miestų grupėje.

Pastaruoju metu trenerės Stasės Meilienės vadovaujamas SDAALR Anykščių VJSTM „lapių medžiotojų“ kolektyvas įgyja vis didesnę sportinių kovų patyrimą. Tačiau dar dideli darbai laukia šių sportininkų ateityje, tobulinant techninę bazę, rengiant sudėtingesnes treniruotes ir draugiškas varžybas.

D. Binkys

MIŠKO ETIUDAI

RUDENEJANT

Kaskart vis ilgiau užsilaiško rasi. Sodri, šalta, dvelkianti rudeni. Miške pilna voratinklų, kurie, rodos, tam ir ištiesti, kad surinktų labiausiai blizgančius rasi karolius.

Gera sėdėti ant palinkusio gluosnio ir žiūrėti, kaip virpa voratinkluose rasi perlukai. Gera matyti, kaip dar spindi lyg saulės veidrodėlis snaudalė. Gera pabūti tyloje ir regėti pro buvusius pavasarius, vasaras...

Jau ruduo. Kaip aštriai ir staigiai. Liūdna, vis dėlto liūdna, kad jau nebėra vasaros. Noris ilgai, iki kitų metų atsižiūrėti į laukymę naujusius paskutinius rykštinių žiedus, į gestančio lubino žvakę, į baigiamą vėjo užpuštą baltagalvę. Ir džiugu, kai dar regis žiedus.

Tarp džiaugsmo ir liūdesio krinta pirmi pageltę lapai.

ZALI OBELISKAI

Šitoje miškingoje Sventosios pakrantėje dar žymu, kur būta apkasų. Likę jie

tarsi randai prie upės priartėjusiame miško pakraštyje. Žmonės prisimena, pasakoja, kad čia įsitvirtinę tarybiniai kariai atrėmė ne vieną priešą kontrataką, kad nemažai čia krito mūsiškių. Buvo metas, kai už viską reikėjo mokėti krauju. Už laisvės saulę, už būsimus pavasarius, už mūsų laukus ir miškus... Gal ir už šio upės vingio grožį, už amžiną eglėno dainą.

Palei vingiuojančius, kaskart vis labiau laiko dildomus apkasus stūkso į aukštą šaunančios, smailiaviršūnės eglės. Lyg žali ir gyvi obeliskai. Ir galgi jos čionai ne ošia, o tyliai niūniuoja rekviam.

Giedriomis naktimis virš kiekvieno šito žalio obelisko — eglės užsižiebia žvaigždė. O po eglės šaknimis rūdija kulkos. Nuo kraujo, nuo asarų...

PASKUTINIAI LAPAI

Užgeso rudens spalvų margumynas. Į dulksną kaip į vandenį įbrido miškas. Užplakė lietūs, užpūtė vėjai beržų ir klevų šviesą. Juosta ant žemės nukritę drebulių lapai. Nusirengę sutikti žiemą. Bet, antai, prie pušies prisiglaudusio berželio viršūnėje dar šviečia keli skaidriai geltoni lapeliai. Anksčiau, spalvų pilname miške, jų gal ir nepastebėtum, o dabar šitie lapai, kažkodėl ilgiau užsilaikę, tokie ryškūs ir traukiantys akį. Supasi, mirga gyva, gelsva ugnelė. Kaipgi nestabtelėsi, nepasigėrėsi tais atkakliai šviečiančiais, iš tolo matomais lapais!

Kartais tiek nedaug bereikia, kad palengvėtų širdis. Užteka pažvelgti į vasaros

saulę sugėrusį lapą, į vaivorykštės spalvomis sutvinkusį rasi lašelį, į skrendantį paukštį... Ir ateina džiaugsmas, pajunti vienybę, tą sunkiai nusakomą ryšį su gimtuosiu kraštu, su žeme, su medžiais.

Mirga paskutiniai geltoni lapai. Mirga visame miške. Taip mirga, kad nugiedrina žvilgsnį.

GERVĖS ŠAUKSMAS

Virš vėjo šiurpinamų Sventosios vingių, virš žalių vilnyjančių, vietomis beržų geltoniu žaižaruojančių Šimonių girios nuringavo, liūdnei nugirgždėjo gervų trikampis ir ištirpo pietiniame dangaus pakraštyje. Neuzilgo iš padėbesių vėl atsklido balsas. Nerimastinai, gailiai šaukė vieniša, sunkiai plasnojanti gervė. Tas jos šauksmas persmelkė girią, paupio tylą, žeidė beržyno šnaresį, vėrė širdį...

Ilgai lydėjau akimis šauksmu pavirtusį, pamažu išilgai rudeniško dangaus tolstantį vienišą paukštį. Linkėjau jam sėkmingos kelionės. Tegų prisiskaukia, pasiveja!...

Niekada nesužinosiu, kas nutiko tai nuo būrio atsilikusių, taip gailiai šaukusių gervė. Nesužinosiu, ar išsipildė mano linkėjimai.

...Medžiai jau išseikėjo paskutinius savo lapus. Pro šiaurvėjo gausmą, pro spengiančią prieššiemio tylą vis girdžiu vlenišos gervės lapais!

šauksmą. Ataidi jis iš klevų liepsnose sudegusio, jau niekada nesugrįžtančio rudens.

SUGRĮZIMAS

Rudenio lietūs priplakė prie žemės nukritusius, praradusius savo spindesį lapus. Jie jau spėjo prisigerti jos drėgno kvapo. Pamažu peršima ir žemės spalva. Tuoj užkris sniegas. Grįžta lapai į žemę...

Po metų kitų jie vėl pavirs pumpurais, tuoksis su pavasario saule. Bus pamiršę lapkritį. Išsprogs, žaliuos, kol ateis laikas vėl priglusti prie žemės.

Į rudenio tylą krinta atitrūkęs nuo šakos, sukasi sraigteliai, kol pasiekia žemę, sparnuotus klevu vaisius. Tiliūdžioja, supasi durpžemio spalvos mažučiai juodaksninių kankorėžiai, supasi liepy riešutėliai... Nukris ir jie. Vėjo linguojama, tiksliai atkartojanti sėjos rankos judesius paberia savo sėklas kraujužolė. Beria lubinai, bitkrėsės, šlamučiai...

Nemažai medžių, žolynų ir rudeni, ir žiemą rūpinis savo ainija, ligi pavasario bersėklas. Buvusi žaluma, žiedų skautumas grįžta į žemę šalnų pakastu lapu, išsilukštenusia sėkla, nudžiūvusiu stagaru.

Už nublukusių, jau atsi-
traukiančių rudens spalvų
plyti gyvybės paslapčių sklidina žemė. Ir žada pavasarį.
R. Vygandas

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ IS KARBĖS

1980 m. lapkričio 10—17 dienomis

Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba, lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg		Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba, lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+,-, lyginant su 1979 m.			per parą	+,-, lyginant su 1979 m.
Andrioniškis	104	4,3	+0,2	Sklemonys	64	3,4	-1,9
„Anykščių šilėlis“	109	7,0	+0,4	Surdegis	86	5,8	-0,8
„Ateitis“	75	3,5	-1,1	Svėdasai	84	5,6	-1,1
„Atžalynas“	99	3,9	-2,0	„Svyturys“	85	6,5	-1,1
„Aukštakalnis“	71	3,4	-1,5	„Už taiką“	84	3,9	-0,8
„Aušra“	102	6,1	+0,1	„Vienybė“	82	4,1	-1,0
Cerniachovskio	80	3,1	-0,8	Kolūkiuose:	86	4,9	-0,8
„Gimtoji žemė“	104	5,5	+0,2	Jakšiško t. ūkis	63	3,7	-2,0
„Gintaras“	86	5,7	-0,9	Naujasodžio t. ūkis	70	2,7	-1,1
K. Staro	77	3,5	-1,2	Raguvelės t. ūkis	82	4,7	-0,7
Kurkliai	97	7,1	-0,5	Staskūniškio t. ūkis	67	4,3	-1,6
„Lenino kelių“	98	6,7	-0,2	Sodininkystės t. ūkis	110	8,3	+0,6
Levaniškis	76	5,1	-1,3	Elmininkų eksp. ūkis	109	7,3	+0,6
M. Melnikaitės	67	3,3	-1,6	Valstyb. ūkiuose:	88	5,3	-0,6
„Nevėžis“	80	4,8	-1,1	Aknystų pagalb. ūkis	108	8,2	-0,2
„Pirmyn į komunizmą“	99,7	6,0	-0,1	RAJONE:	86	4,9	-0,8
„Pantukas“	95	4,2	-0,4	Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis			

Anykščių rajono prokuratūroje

Anykščių rajono prokuratūroje iškelta baudžiamoji byla. Pagal surinktus duomenis, šioje byloje kaltinamasis š. m. spalio 10 d. Anykščių autobusų stotyje iš piliečio atėmė skrybėlę, o po to su grupe įvykdė plėšimą.

Turimais duomenimis pilietis, iš kurio atimta skrybėlė, gyvena Andrioniškyje. Anykščių rajono prokuratūra prašo pilietį, iš kurio buvo atimta skrybėlė, skubiai atvykti į Anykščių rajono prokuratūrą.

ALDONAI JUODZEVICIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai seseriai. Barčiai, Jazaponiai, Tylos, Kazemėkai, Lančickienė, Balaišiai, Sakalauskai.

Mirus LEONORAI MARTINKENIENEI

liūdesio valandą reiškiamame nuoširdžiai užuojautą velionės vyrui ir artimiesiems.

Anykščių gyvulių priėmimo punkto darbuotojai

JONUI JASMANAVICIUI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, netekus mylimo tėvelio. Br. A. ir R. Gapsevičiai, M. ir P. Versuliai, A. ir K. Gapsevičiai, Br. ir A. Virbalai

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė organizacija

nuoširdžiai užuojautą ANELE RIAUBIENEI dėl tėvelio mirties.

ELENAI VANAGIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuoširdžiai užuojautą. Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio vaikų darželio darbuotojos.

Mirus RICARDUI KVIETKAUSKUI

nuoširdžiai užuojautą jo šeimai ir artimuosius. Ubagevičiaus gatvės namo Nr. 10 II ir III laiptinių gyventojai

Netekus brangaus žmogaus

— mamytės, nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame ELENAI VANAGIENEI. Elmininkų vaikų darželio I grupės auklėtoja, auklėtiniai ir jų tėveliai

NIJOLEI VALANCIUNIENEI

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, reiškiamame nuoširdžiai užuojautą. Narbutai, Bubiniai, Rautienė, Baltuškaitė

JONUI JASMANAVICIUI

Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamame nuoširdžiai užuojautą. BGAK orkestro muzikantai

NIJOLEI VALANCIUNIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus brangios mamytės. Buvę bendradarbiai ir draugai

Cerniachovskio kolūkio Kurklių sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai

nuoširdžiai užuojautą CECILIJAI MIKNEVICIENEI ir PETRĄ EIVĄ, mirus mylimam tėveliui.

NIJOLEI VALANCIUNIENEI

Dėl mylimos mamytės mirties nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių linijų techninės apylinkės darbuotojai.

NIJOLEI VALANCIUNIENEI

Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamame nuoširdžiai užuojautą. Anykščių linijų techninis cechasis

STASEI KISIELIENEI

Nuoširdžiai Jus užjaučiame, netekus brangaus žmogaus — mamytės. Kavarsko vidurinės mokyklos mokytojų kolektyvas

JANINAI GRESKIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamame nuoširdžiai užuojautą ir liūdimę kartu. Anykščių BGAK Troškinų paviljono darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame ANELE RIAUBIENEI

Jos tėveliui mirus. Anykščių miesto Statybininkų gatvės namo Nr. 4 II-os laiptinės gyventojai

Cerniachovskio kolūkio valdyba

reiškia nuoširdžiai užuojautą CECILIJAI MIKNEVICIENEI ir PETRUI EIVAI dėl mylimo tėvelio mirties.

ELENAI VANAGIENEI

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, liūdimę kartu. Elmininkų choristai, vadovė ir kultūros namų direktorė

Skaudžią gyvenimo valandą

netekus mylimo tėvelio, nuoširdžiai užjaučiame REGINĄ GREBNICKIENEI. D. Paulavičienė, G. ir A. Pilipūnai, V. ir V. Baraniūnai, V. ir Z. Pivorai

Nuoširdžiai užjaučiame VIDĄ KVIETKAUSKIENEI

ir vaikus, mirus mylimam vyrui ir tėveliui. Anykščių prekybos bazės darbuotojai

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.257 Užsak. Nr. 1846